

[N. P. Nielsen.]

„Dersom Finansministeren og Regeringspartierne . . . havde anset det for nødvendigt paa Grund af den finansielle Situation, at Statens Lønningskonto maatte væsentlig nedbringes, da vilde man have været villig til at tage disse Forhold i Betragtning og medvirke til en Ordning svarende til, hvad Forholdene krævede, dog under Forudsætning af, at alle Lønninger, baade højere og lavere, da undergik en forholdsvis Nedsættelse.

Da Flertallet bestemt afviste disse Betragtninger, erklærede Mindretallet, at det ganske overlod til Flertallet, om det før omtalte Forslag skulde føres videre gennem Udvalget til Afgørelse i Folketinget, men i saa Tilfælde maatte Mindretallet betragte Lønningskommisionens Overenskomst som sprængt og Mindretallets Partier som frit stillet overfor den videre Forhandling om Tjenestemandsloven.“

Det er altsaa ganske andre Toner, men for øvrigt kendt for Kommisionens Medlemmer. Hvis enkelte lavere lønnede Tjenestemænd havde faaet den Tro, at de af Venstre og Konservative kunde vente Forbedringer af Forslaget, var der ikke noget at have den Sympati i for de københavnske Postbude, som de Konservative her havde ladet sig forstaa med, at de nærede. Tværtimod, i Udtalelsen laa der et klart Nej, men Beredvilligheden til Nedsækering var til Stede. Vilkaarene i Udvalget som i Kommisionen var de samme, og derfor frafaldt Socialdemokraterne at stille Ændringsforslag.

Vi har ment, at det her foreliggende Lovforslag byder Tjenestemændene saadanne Fordele og Fremskridt, at det vilde være uforsvarligt overfor dem at bidrage til en Situation, som kunde medføre, at Loven ikke gennemførtes. Alene i økonomisk Henseende betyder det for de nuværende Tjenestemænd, at af de 6½ Mill. Kr. aarlig, som deres Lønninger pr. 1. April reduceres paa Grund af Forandringer i Pristallet, vil de faa tilbage ca 4 Mill.

Maa jeg i Anledning af Forhøjelsen af de højere Tjenestemænds Lønninger henstille til den højtærede Finansminister at lade Bestemmelserne i § 44 om Tjenestemænds Bierhverv blive mere effektive. Naar disse Forhøjelser nu sker for en Række Embedsmænd, har Tanken, i alt Fald i Kommisionen og sikkert ogsaa i Udvalget, været at stille dem saadan i økonomisk

Henseende, at de ikke med Grund kan anføre det for at være nødvendigt i stor Udstrækning at have Bierhverv udenfor Statens Tjeneste.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse ogsaa ud fra den Betragtning, at det er i Statens Interesse, saa sikkert som det er rigtigt, at det bedste ydes af en Tjenestemandsstand, hvem der er sikret en jævn Levestandard. Jeg tror os ogsaa i Overensstemmelse med det overvejende store Flertal af Tjenestemændene, og dette er givet os til Kende gennem deres kompetente faglige Sammenslutninger. Paa Socialdemokratiets Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til endelig Vedtagelse i dette høje Ting.

Hans Jacob Sørensen: Egentlig skulde den Enstemmighed om disse Lovforslag, som Udvalgets Indstilling udviser, have betydet, at vi uden mange Ord kunde være gaaet til Afstemning og vedtaget Lovforslaget. Men ingen har jo Fred længere, end ens Nabo vil, og den Diskussion, der er fremkaldt her ved denne tredie Behandling, har sit Udspring i et, ganske vist mislykket og kluntest, Forsøg paa at sprænge den Overenskomst, der er Grundlaget for Lovforslaget. Forsøget har bevirket, at der er opstaaet Diskussion i Pressen, og at der nu er blevet Anledning til en Diskussion her i Salen. Jeg finder derfor, at det vil være rigtigt netop under Hensyn til, hvorledes Stillingen er, igen ganske kort at trække Linierne op for selve Sagens Forløb.

Kort Tid efter Ministeriet Staunings Tiltræden i April 1929 nedsætter Finansministeren en Lønningskommission, der faar til Opgave at gennemgaa alle Spørgsmaal vedrørende Tjenestemændenes Stilling og Lønningsforhold. Kommissionen tager energisk Arbejdet op, og hen paa Sommeren 1930 er man naaet saa vidt, at der ved Forhandlinger mellem Kommissionens Medlemmer er opnaaet Mulighed for en Overenskomst, der i det væsentlige kan tiltrædes fra alle Sider. Paa dette Tidspunkt lader Finansministeren os indenfor de forskellige politiske Partier vide, at det er hans Hensigt, saafremt der opnaas Enstemmighed om en Indstilling fra Lønningskommissionen, da ved Lovforslagets Fremsættelse at følge denne Indstilling i dens Hovedprincipper. Jeg lægger ikke Skjul paa, at denne Meddelelse fra Finansministeren, som blev modtaget og viderebragt indenfor mit Parti, medvirkede til, at vi fra Venstres Side tiltraadte Overenskomsten i Lønningskommis-